

Rzeszów - Lublin – Korytnica
30 IV –2 V 2004



Beata Falda
(Katolicki Uniwersytet Lubelski)

Zagadnienie trzech stóp procentowych

Bezspornym jest stwierdzenie, mówiące o zmiennej wartości pieniądza w czasie. Najbardziej powszechnym uzasadnieniem takiego stanu rzeczy jest zdolność pieniądza do „zarabiania”, w wyniku czego mamy do czynienia z akumulacją kapitału.

Celem niniejszego artykułu jest wykazanie, przy wykorzystaniu pojęcia funkcji stopy procentowej, że znane procedury kapitalizacyjne, definiowane przy użyciu czasu dyskretnego, okazują się być szczególnymi przypadkami czy też umownymi uproszczeniami jednej procedury kapitalizacyjnej z ciągłą zmienną czasową.

Konstrukcja modelu kapitalizacji opisującego zmianę wartości pieniądza w czasie nie byłaby jednak pełna bez uwzględnienia oddziaływania innych czynników, takich jak na przykład: inflacja i podatki.

Pomimo powszechnie spotykanych trudności teoretycznych oraz praktycznych dotyczących wyznaczania stopy realnej autorka niniejszego artykułu przedstawiła propozycję modelu jednoczesnego oddziaływania na proces kapitalizacyjny trzech różnych stóp o charakterze ciągłym: stopy procentowej, stopy inflacji oraz stopy podatkowej. Wykazano tym samym stopień skomplikowania rzeczywistych procesów wzrostu i jak słabość naszego wyobrażenia o wynikach jednoczesnego oddziaływania kilku czynników. Stosując metodę rozwijania w szereg Taylora funkcji stopy procentowej otrzymano wszystkie, powszechnie stosowane dyskretne metody kapitalizacyjne.